

A menekültek száma csökkent, de a válság nem

A kép forrása: Üdvhadserég

Kevesebben érkeztek hozzánk menekülőként, de a már itt élők ellátása komoly kihívást jelent, és Kárpátalján is nagy szükség van most az adományra és az Igére.

Az utóbbi időszakban (március elejéhez képest) folyamatosan csökken az Ukrajnából Magyarországra belépő emberek száma. Valószínűleg Románián keresztül is érkeznek hozzánk menekültek, ennek ellenére egyértelműen megfigyelhető a csökkenő irány. A menekültek fogadására kialakított BOK csarnokban ugyanez a tendencia volt látható, amikor kollégáink a helyszínen voltak. A jelenség feltételezhető oka valószínűleg az, hogy a budapesti hosszútávú szállások már beteltek, ezért többen más felé veszik az irányt.

Az Üdvhadserég kollégáinak júniusban lesz még lehetőségünk a BOK csarnokban önkénteskedni.

Az elmúlt héten kollégáink ismételten több Kárpátalján lévő roma táborát látogattak meg. A következő hetekben Istentiszteletet szerveznek a Debrecenben lévő menekült centrumba, valamint tisztasági szereket és takarókat küldenek a Baptista Szeretetszolgálat Tiszabecsen működő menekült szolgálatához. A Válaszút Házában továbbra is üzemel a menekültszálló. Az utóbbi hetekben 1-2 családot szállásoltak el, rövidebb, hosszabb időszakokra, de a rákoscsabai gyülekezet tagjai aktívan részt vállalnak a menekültek segítésében több más területen is.

A menekülteket segítő csapatban szolgálatot teljesítő kollégánk így írta le személyes tapasztalatait:

“Tulajdonképpen három érzés kavargó bennem az utazás óta. A döbbenet, az öröm és a fájdalom.

Megdöbbenő volt számomra, hogy beülök az autóba, utazok három óra hosszát és eljutok oda, ahol figyelni kell a légiriadó apot, ahol nincs üzemanyag, ahol az út szélén ellenőrző áteresztő pontok vannak betontömbökből és homokzsákokból. Elképesztően rossz úthálózat, számtalan, az üzemanyag- vagy a forráshiány miatt az út szélén porosodó autók, szinte nyomja a vállam a jelen lévő félelem.

Mondhatjuk azt, hogy leállt a gazdaság, az embereknek nincs bevételi forrásuk, nagy a bizonytalanság még a többségi társadalomban élő emberek körében is, hát még az alkalmi munkákból élő kisebbségnek, akik "béke" időben is szegénységben élnek. Olyan szegénységben, amit még nem tapasztaltam soha. Betonfalak mögött ötezer fős magyarokú roma közösség a teljes kiszolgáltatottságban.

Az egyik Istentiszteleti alkalmon azt mondta a pásztor, örül a háborúnak, mert sokakat behozott az imaterembe. Öröm volt a szívemben, mert ott a SEMMIBEN, tömött sorokban ültek az emberek és mindenféle technikai támogatás nélkül dicsőítették az Igazságos Istent a Seregek Urát. Csillogó szemek ültek velem szemben és nyitott szívvel hallgatták és fogadták be az Igét. A semmiben, a semmiket használja az Úr, hogy megszégyenítse a magukat valakiknek gondolókat. A piszkos romagyerekek, a holnapról mit sem sejtő felnőttek adtak hálát Jézus Krisztusnak.

Sok adomány érkezik az országba, nagy segítséget ad a mindennapokban azoknak, akik részesülhetnek belőle, viszont az elosztás picit akadozik. A Kárpátalján élő magyarokú roma emberek még nem is hallottak az Üdvhadseregről. Az élelmiszer és más adományok is csak pár lelkes szolgalelkű testvér, embert próbáló szolgálata révén jut el közéjük, amíg bírják fizikai erővel és anyagi forrással. Talán a kárpátaljai szegregációban élő romák nincsenek az elsődlegesek között az embereknél, de nem így Istennél. Nem tudom, hol az én helyem ebben az egészben, de azt tudom, hogy az Úr Jézus nem fog megfélekezni azokról, akik segítségül hívják az Ő nevét és akik hálás szívvel dicsőítik. Fájdalommal, de reménységgel a szívemben jöttem haza, dicsérve az Urat, mert ismét bizonyosságom van arról, hogy Ő mindenre elegendő gondoskodó Isten.”

Forrás: Üdvhadsereg munkatársai | Kommunikációs osztály

Dátum: 2022. június 3.

A képek forrása: Üdvhadsereg